

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

De Anul-Nou.

Vezându-ne ajunși cu noroc și noi cu „Revista Orăștiei” la sfârșitul unui an de muncă, un gând luminos se ridică stăruitor în mințile noastre, și o credință plină de tinerețe se înstăpânește tot mai mult pe sufletele noastre: este credința că bun, neprețuit de bun este acest popor român pe care ne răzimăm și în slujba căruia atât de cu dragă voce ne-am pus și noi puterile.

Ba suntem în drept să zicem chiar, că noi nici nu cunoaștem din destul câtă putere viețuește în acest popor și câte lucruri bune poți pune la cale cu dânsul. Ear' de aci înțelegi apoi șovăirea noastră adesea în fața câte unui pas mai greu, neîncrederea par'că în propriile puteri.

O pildă lămuritoare. Nainte cu 14 ani numai, noi cele trei milioane de Români din Ardeal și Ungaria, abia aveam 2—3 foi, cari apăreau de 2 ori de 3 ori la săptămână, fără să aibă îndrăsneala a apărea mai des, de teamă că nu vor avea cetitori. A venit un număr de tineri mai îndrăsneți și a zis: haid întemeem noi o foaie nouă, ce se apară în toate zilele! Una din cele trei de până aci a zis atunci: dacă voi încercați asta, nici eu n'o să mă las mai pe jos! Și ne-am trezit de-odată cu două foi apărând amândouă în fiecare zi! Și cetitorii și spriginitorii lor au răsărit ca din pământ, și sunt 12 ani acum că acele foi apar în fiecare zi, și se țin bine! În cei din urmă ani a apărut și a treia foaie de zi și se ține și ea, și are și ea cetitori!

S'au întemeiat apoi trei foi pentru popor și toate trei se susțin! De unde? De unde de-odată atâția cetitori și atâta sprigin? Din același popor despre care naite cu atâția ani se credea că abia e în stare să spriginească pe 2—3 foi ce apar când pot!

Încungiurați de aceste arătări frumoase, noi am zis aici: să întemeiem noi în acest mare și românesc comitat o foaie, care să aibă grigiă în deosebi de trebile noastre de acasă, din comitat. Celelalte o fac și ele, sunt și ele bune, dar' tot nu ajung și nu pot priveghia cu atâta luare aminte toate amănunturile și necazurile noastre, cum o putem face noi de aci.

Și am întemeiat „Revista Orăștiei”.

Și a trecut abia un an dela întemeierea ei, și poporul român din comitat ne-a dovedit în chip îmbucurător, că el știe prețui bunurile noastre străduințe, și ne-a dat și ne dă un sprigin ce ne încântă, și ne face să privim cu încredere în viitorul nostru și al lui, și să fim mândri de acest popor. Celelalte foi nu scad nici ele în număr, dar' pe lângă ele eată trăește și a noastră, din același izvor: din marea putere de viață și gătire de jertfă pentru propriul bine, la poporul nostru!

Și dacă și în alte părți s'ar face același lucru, s'ar dovedi tot ce la noi s'a dovedit: în fiecare comitat s'ar putea susține încă câte o foaie, numai să știe să-și câștige iubirea poporului lucrând spre binele lui!

Noi la „Revista Orăștiei” greutăți vedem înaintea noastră mari și multe! Avem încă și între noi de îndreptat și

cultivat, ici colo de tăiat chiar, dar' mai ales muncă grea și mare ne așteaptă aici față cu potrivnicii și răuvoitorii neamului nostru! Ne aruncăm însă cu dragă inimă în ea, văzând că ne întrepunem nu pentru un neam slab și netrebnic, ci pentru unul ce tot mai multe și mai multe probe de vrednicie ne dă!

Anul viitor, pe pragul căruia stăm, este mai ales un an, care ne chiamă cu glas tare la grele opintiri și cheltueli de puteri! E anul mileniului unguresc, cu care vom avea încă mult și greu de furcă! Nu ne înspăimântăm însă de ispitele lui, ci încălzim de spriginul poporului nostru, ne vom face datoria ca fii buni ai acestui popor, chie-mându-l, firește, și pe el să pue umărul în tot locul unde lipsa o cere!

Și suntem încredințați că ni-o va da, și îmbărbătați de această credință făgăduitoare de isbândă, intrând cu „Revista Orăștiei” în anul mileniului unguresc, salutăm pe cetitorii și spriginitorii noștri cu frățescă și românească dragoste, dorindu-le tuturor:

An nou cu noroc!

Dimitrie Sturdza la Berlin. Telegramme sosite zilele acestea din Berlin vestesc, că întâiul ministru al României, dl Dimitrie Sturdza va sosi acolo pe 10 Ianuarie n.

Cea mai nouă lovitură. Guvernul unguresc a ținut să facă o »bucurie« bisericii române gr.-cat. Această biserică primea ca »ajutor împărătesc« 18.000 fl. la an dela stat, și acum guvernul a încetat darea pentru viitor a acestui ajutor numitei biserici. Același lucru care l'a făcut cu biserică gr.-or. nainte cu vre-o 10 ani. Intr'adevăr părintesc guvern. Apoi da, cum se mai dai și bisericilor românești, când e aci mileniul, unde îți trebuie bani cu lopata!

prea de timpuriu, a căzut în curte. Căzând, s'a spăriat, s'a lovit, și s'a furișat cum a putut într'un colț unde a început să țipe după ajutor. Muma îl găsi curând și dete fuga la el, pe urmă veni tatăl, și era mișcător să-și vezi și să-și auzi cum țipau de îngrijorați. Sburau, se duceau sus, se coborau, căutau să ia puilul cu ei, să-și arete cum se facă ca să se urce; dar' bietul pui dădea din aripi, sărea, nu se putea ridica și cădea ear' pe pietri. Părinții păreau din ce în ce mai nemângăiați. »Parcă e muma adevărată,« zicea fetița mea care se uita la ei. Și ce e drept în corpul micșor acoperit cu pene suferea o adevărată inimă de mamă, îndurând cea mai aprigă durere: neputința de a scăpa pe ființa iubită pentru care 'ți-ai da bucuross și viața.

Puiului începuse a-i fi foame. Imprejurul lui erau grăunțe, erau firimituri de pâne, dar' el nu știa să mănânce. Părinții înțelesesă de ce țipa și venisă de-i deteră de mâncare în cioc rînd pe rînd. Se apropia seara. Ce să facă? Puiul nu putea sbura. Dacă vine vre-o pisică, căci sînt destule pe coperișuri? Dar' frigul, întunecul?... Se înoptează. Sus, în cuib, ceialalți pui cer de mâncare și chiamă pe muma să-și acopere cu aripile, trebuie să se ducă, și bietul părăsit se stărcește tremurînd între frunzele uscate, blăstămându-și nesocotința. E tocmai vremea când se aud

PACEA LUMII

Despre pacea lumii de mult acum cam din vara trecută încoace, nu se pot spune știri liniștitoare. Când dintr'o țară, când dintr'alta, lumea a fost mereu și din ce în ce mai des și din mai multe părți, isbită de vești zguduitoare pentru temelile păcii. Despre cum stă azi pacea lumii, dăm în cele următoare o scurtă privire, și vom ținea mereu pe cetitorii noștri în cunoștința lor.

Stările din Turcia.

Cuibul cel mai primejdios pentru pacea lumii și în deosebi a Europei, este Împărăția Turcească. Popoare multe, între cari unele mari, gem sub stăpânirea păgânilor Turci, cari se poartă foarte rău față de cei streini de legea lor. În anii din urmă nemulțumirea apăsătorilor a crescut atât de tare, că ei au început să pue mâna pe arme și să cerce a-și elupta libertate și dreptate! Armenii în deosebi, ca cel mai tare între popoarele apăsate, de astă-vară începând au prins a se rescula, și până azi liniște nu mai au. Turcii, mai tari, au îndreptat toată puterea contra lor, și sute de mii de Armeni au căzut jertfă cruzimii păgâne. Nu s'au stămpărat înse. Fac mereu pregătiri, și în primăvară ne putem aștepta la isbucniri și mai puternice. De altfel Turciei i se cam fac socotelile. Puterile mari europene o vor sili sau să facă rânduială și pace în casă, sau o vor ataca ele împreună și vor scurta Turcilor tot mai mult domnia în Europa.

Revoluție în Cuba.

Insula Cuba de când stă în stăpânirea Spaniolilor, este și ea mereu cu casa aprinsă. Poporațiunea e necăjită că Spaniolii din așa depărtare, din Europa, se o stăpânească pe ea, la marginile Americii, și abia au nițică odichnă, și ear' se revoltă. Acum au isbucnit

ciripiturile amestecate și grăbite dinaintea tăcerii nopții. »Pasările se roagă si își iau bună seara una dela alta« cum zic copiii mei. Zgomotul se micșorează, curând abia se mai aude câte un țipet singuratic ici și colea, apoi se face tăcere. Intr'un cuib părinții nu dorm. Vail în câte case nu s'or fi aflat în noaptea aceea tot asemenea dureri: mume cari veghiau plângând câte un leagăn gol, ori care va rămâne gol a doua zi!...

Cum se luminează de ziua, tatăl și muma își lasă puii admiți și se dau jos tremurând... și puiul deschizându-și ochii și scuturându-și aripile iese de sub frunzele sub care s'a adăpostit. Ce bucurie! e înghețat de frigul nopții îi e foame, suferă, dar' trăiește!

Muma îl încălzește cu aripile, tatăl dă fuga după hrană și curând puiul sătul și fără grije sare vesel, încercând să ciugulească câteva grăunțe care de cele mai de multe ori îi scapă din cioc. Trec ciaturile; de câte-ori au umblat de colo până colo prin curte și s'au urcat la cuib și s'au coborât ear'! Cu toate acestea neliniștea nu mai pare așa de mare: e vădit că pasările se obișnuiesc cu starea aceasta și încep să aibă încredere. Puiului nu i s'a întemplat nimic în noaptea trecută, pisica n'a venit, copii n'au luat puiul și acum începe a mânca singur. Speranță este va să zică; și

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Promoroacă...

Vezi frumos ce-i pomișorul
Strălucind ca argintat,
Pe-a lui crengi cum peste noapte
Promoroaca a 'nghețat.

Par'că stele miriade
Ca schintei de mărunțele,
Ar fi nins, șuvoiu, din ceriuri,
Și s'ar fi 'ncărcat pe ele...

Să nu-l scuturi! Căci pe dată
Din ce-l vezi strălucitor,
Un schelet el rămânea-va
Gol, pustiu, întristător. —

***

Așa era și-al meu suflet
De iluzii încărcat, —
Astăzi însă e ca, tocmai,
Pomișorul scuturat...

Ioan Moța.

Într'o curtieică.

În dosul casei mele se află o curte strîmtă și întunecoasă, închisă între patru ziduri. Ai zice că e curte de închisoare de n'ar fi plină de ederă care respândește mișcare și viață. S'a înmulțit edera tare, și-a agățat de petri ramurile care se învelesc primăvara cu frunze lucioase și verzi; încet-încet a umplut zidul, pe urmă și-a îndesit frunzele, s'a făcut stufoasă bine de au venit pasările și și-au făcut cuiburi între frunzele ei. Acum locuiește în frunzișul ei o mulțime de paseri și dimineața auzi numai ciripiri vesele. În cuiburi puii, cum se deșteaptă, cer de mâncare; mumele și tații sboară de colo până colo, prind câte o muscă, caută insecte pe acoperiși ori cutează de se duc să ciugulească pe petrele din curte grăunțele pe care li le aruncă copiii mei. Dar' când se deschide vre-o fereastră ori vre-o ușe, ori dacă se aude vre-un șgomot, repede sboară toți cât mai sus în ederă încântați că au scăpat de marea primejdie necunoscută, căci viețile acestor biete ființe sînt pline de griji: trebuie să-și agonisească hrana de toate zilele, și pasările își câștigă și ele pânea cu greutate, uneori tot ca și oamenii.

Azi de dimineață un puiu mai zburdalnic care se vede că vruse să se încerce aripile

31407.

Biblioteca Județeană ASTRA

P31407

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

puternic. Cete mari și bine armate, cutreeră ostrovul pustiind și jefuind tot. Ei atacă trenurile, punând dinamită în calea lor și asvărindu-le în vâzduh. Satele le sdrobesc din temelii. E temere că revolta de astă dată se sguđuie tare stăpânirea Spaniolilor în ostrov.

Revoluție în Formosa.

O telegramă sosită zilele acestea vestește, că și insula *Formosa* este în plină revoluție. O trupă de peste 10.000 de oameni a atacat orașul Thaif, dar în aceeași zi au fost împrăștiți. Sînt însă temeri de nouă și puternice izbucniri de răsvrătire.

Sbuciumări în Congo.

În Statul *Congo* din Africa, care e în stăpânirea Italianilor, de asemenea locuitorii baștinași s'au ridicat asupra trupelor de italieni aflătoare acolo. La început au și bătut puțin armată italiană și a trebuit trimitere de ajutor, ca să se ajungă la restabilirea rînduelii, după sângeroase ciocniri și perderi din amîndouă părțile. Liniștea totuși nu e deplină și pacea țerii e în toată ziua de nou tulburată.

Neînțelegeri între Anglia și America.

Între Anglia și Statele-Unite americane, încă a izbucnit în zilele acestea o aprinsă neînțelegere pentru Transwaal. Statele-Unite spriginate de Germania, vor să scurte puterea Angliei în Transwaal. Ministrul Leydes din statele-Unite a pus la îndemână bani ca să se aducă și așeze în Transwaal 5000 de soldați germani. Anglia, atinsă în mîndria ei, ține capul sus și amenință, spunînd că ea n'are să se teamă de nimenea. Să pot isca încă grele încurcături din aceasta, cari să se sfîrșească cu un mare războiu.

Serbia se înarmează.

Serbia stă bănește rău. Cu toate acestea în planul de cheltuieli pentru armată pe anul 1896, a luat cu două milioane și jumătate mai mult decît în trecut, sumă ce-i trebuie pentru întărirea armatei, lucru ce dă de gîndit, arătînd că se ascund și aci planuri mari pentru viitor.

Tot semne ce foarte puțin chezeșesc că pacea lumii va fi încă multă vreme durătoare.

Prigonirea învățătorilor noștri.

În timpul mai nou guvernul unguresc pare că și-a pus ca țintă de căpetenie a lucrării sale, prigonirea învățătorilor români cari »cutează« se și arate naționalismul lor.

Și e viclean guvernul unguresc! El știe de ce o face și nădăjduște mult dela aceasta!

El știe ca poporul român, s'erac încă în inteligență mai ales pe sate, de preoți și de învățători este mai vîrtos, condus și luminat și el de ei ascultă, și de aceea voiește să le pună acestora lacat pe gură, ca prin asta să împedeze mișcarea și trezirea poporului însuși.

Învățătorii noștri, spre cinstea lor fie zis, în cele mai multe locuri, și mai ales cei mai tineri, și-au făcut și își fac nu numai datorința de învățători, ci și pe cea de cetățeni și Români ce sînt.

Mulți au căzut însă și cad jertfă acestui nobil curagiu al lor.

În comitatul nostru încă au pățit-o mulți, căci avem doar un inspector de școale ca un balaur — unguresc! Așa a fost ridicat din post dl învățător *Nicolae Trumbițoiu* din Grădiște și aruncat în temniță, dl *Ilariu Tulburean* dela Dîncul-mare, dl *Anania Boldor* dela Sibot, pus sub judecată etc. — acum aflăm că dl *Simeon Socaciu* din Cioara, a fost și d-sa ridicat din post, pentru același păcat, de a se fi arătat prea bun — *Român!* D-sa în toamna anului 1893 a ținut poporului o vorbire, cum se și apere școalele de ungurizare, și le-a cetit și un articol din „*Foia Poporului*” scris în același înțeles, — ear' pentru aceasta, acum după doi ani, e gonit din școală!

Scopul acestei goane cine nu-l vede? Guvernul vrea să-i înfrice pe învățătorii români de a mai fi prea aprigi apărători ai naționalității lor, și îndemnători ai poporului pe același drum, — și de aci prigonirile acestea nemernice.

Facem luători aminte pe învățătorii noștri asupra acestui lucru, și nădăjduim dela cumînția lor, că vor ști să se și facă totuși și pe viitor datorința de Români, dar' vor ști încungiura și primejdia ce atîrnă asupra capetelor lor, și care are să treacă și ea ca ori-ce furtună ne bună!

În contra Jidanilor.

Balomir, Dec. 1895.

D-le Redactor,

În comuna noastră Balomir locuște un jidan cu numele Klein David, după care de 12 ani de când l-a adus vîntul, poporul nostru numai bine nu a putut să aibă.

Cînd a venit aici, îl putea sufla vîntul de ușor ce era, și se mulțămia și cu titula de »jupân«, astăzi a început a cere dela oameni să-i zică »Domn«, eară preste cîtiva ani va cere și titula de »Măria-Sa!« Precum se îngrașe de bine de pe spatele noastre, așa se îngroașe și așteptările lui față de noi.

A apucat în mână în vr'o 6 ani după olaltă morile și crășma dela comună, care apoi l-au ajutat bine spre a se putea îngâmfă, ba și-a cumpărat și o casă în mijlocul comunei și o moșioară bună. Dar' acum ce se vezi? *Cel pe care nu l-ai lăsat să moară de foame, astăzi nu te lasă să trăiești!* Îngâmfat fiind, astăzi nu vrea să mai cunoască pe cei ce l-au spriginit și l-au pus în toate bunurile, ci acum își bate joc chiar și de oamenii inteligenți din comună.

În anul acesta s'au esarîndat atât morile cât și dreptul de crășmărit. Licitanți au fost 4 Români și jupânul Klein. Cei 4 Români s'au luptat ca să nu învingă jidanul, urcînd arînda la un preț nemai pomenit până astăzi, ca *jidantul să cadă!* Vezînd că nu și poate ajunge scopul, s'a socotit să strice în alt chip Românilor: a făcut o imbieciune și mai mare la comună, ca să strice licitarea cea dintâi. Dar' spre onoarea reprezentanței noastre comunale și a licitanților Români, fie zis, *jidantul a căzut și a doua oară cu planul său!* Așa a rămas arînda de mori pe numele subscrisului, deși nu cred să am ceva căștig, fiind arînda foarte mare. Dar' mă mulțămesc că am smuls-o din mîna lipitoarei ovrești. Dreptul de crășmărit încă nu l-a luat jidanul mai mult, *nevoină reprezentanța a-l mai da în mîna lui*, fără luându-l comuna pe numele său, și încredințînd pe un creștin și anume tot pe subscrisul spre supraveghiere se controlez pe vînzătorii de spirtuoase, între cari și jidanul.

Înțelegînd jupânul și despre asta, că adevăc are să-l controleze un Român, nu l-a venit la socoteală să infurîndu-se tare, a mers la cancelaria comunală și a început a striga în gură mare, ca să nu cuteze cineva a se băga la el în pivniță să-l controleze beutura sau măsurile, că deloc îl împușcă! Subscrisul auzind cuvîntul acesta, m'am hotărît a-l da pe

începe să sboare, și părinții vor să vază ce progres le-a mai făcut puil de ieri încoace. Sînt mulțumiți căci îl vîd sburînd cît ține curtea, dar' în sus nu îndrăsește să se ridice. Cîsurile trec, curtea se întunecă și pasările risipite prin grădinile dinpregiur se adună pe acoperișuri înainte de a se duce la cuiburi. Tatăl și muma se mai coboară odată. În tot timpul zilei acesteia, încercările ce a făcut de multe ori, au izbutit; puil sboară aproape ca o pasere mare. Trebuie să încerce să se urce ear' în cuib; dar', cînd se pornească, se codește; poate că își aduce aminte de cînd a căzut, și cînd e vorba cine nu se codește, ori chiar nu tremură puțin cînd e să ia vre-o hotărîre mare? Părinții îi dau zor, ei au mai multă încredere în puterile lui de cît el: »Aide, aide, fi bărbat, silește-te, și scapi. Te uită colo sus ce verde e edera, și adăpostul e liniștit și fără primejdie, cuibul e bun! Aide! Mai sus e spațiul, nemărginirea albastră, moșiile tale, căci pasărea e rege pretutindeni pe unde o pot duce aripile. Dacă ai ști ce copaci răcoroși și stufoși, ce ape limpezi, ce flori frumoase, ce poame bune sînt dincolo de acoperișurile astea urite! Aide, vino după noi și îi fi și tu părtași la bunurile acestea!« Puil își întinde aripile, își ia sborul fără frică căci își simte lângă el părinții, călăuzele de care n'ar fi trebuit să se despartă. Se ridică încet, ajunge până la stuful de edera, se odihnește, pe urmă prinzînd curaj sboară ear' ... ajunge la cuib... Și par'că ciripiturile de seară sînt mai vesele ca de obicei și că pasările se bucură toate împreună cu muma, căci »fiul pierdut a fost, și s'a aflat.«

D-na Colomb.

mîna judecătoriei, doar' il va învăța și judecătorie minte!

Balomir, 19 Decemvrie 1895.

Ion Adam,
arîndător și proprietar.

Am dat loc cu multă bucurie acestei scrisori, fiind și ea o dovadă mai mult, că, deși cam târziu, dar' în urmă au început Români noștri a vedea ce plîgă e pe capul satelor și țerii, acest fel de »geșeftari« perciunați, și în comitatul nostru în multe locuri, Români le-au smuls »jupânului« din mîna arînzile, cu care ei sugeau, ca lipitorile, puterea de viață: averea poporului român!

Frații noștri Balomireni fie mîndri de trîntelile date jupânului Klein, și pildă de urmat pentru alte comune!

Viriliștii români

din congregația comitatului nostru.

Avînd la îndemână lista tuturor acelora cari în virtutea dării mari ce plătesc, au dreptul a intra în congregația comitatului nostru, al Hunedoarei, ca viriliști, însemnăm în cele următoare pe viriliștii români. Li însemnăm anume, ca să se știe cine are dreptul dar' și datorința a lua parte la adunările congregației și a apăra acolo interesele poporului român din comitat.

Eată viriliștii:

Dr. Ioan Mihu, avocat în Orăștie, (plătește dare directă 1449 fl. 43 cr.), Antoniu Mureșan, întreprinzător în Hunedoara (plătește 734 fl. 67 cr.) Ioan Mihaiu, proprietar, Batiz, (517 fl. 49 cr.), Siniion Corvin, negustor, Orăștie (388 fl. 31 cr.), Teodor Doboș, arendator, Hațeg (351 fl. 79 cr.), Bucur Popovici negustor, Hațeg (335 fl. 75 cr.) Francisc Hossu Longin, avocat Deva (317 fl. 94 cr.), Ioan Botean preot, Bințiți (291 fl.). Ioan Dima negustor, Lupeni (283 fl. 27 cr.), Nicolau Petroviciu, proprietar, Hațeg (281 fl. 88 cr.) Aron Feher, proprietar, Brad (255 fl. 17 cr.), Stefan Șelariu, negustor, Hațeg (240 fl. 49 cr.) Dr. Ioan Russu, medic, Brad (232 fl.), Ioan Cutean, proprietar, Brad (230 fl. 57 cr.), Ioan Șerban proprietar, Deva (210 fl. 60 cr.), Petru Șerban proprietar, Sântohalm (210 fl. 60 cr.), George Moldovan, notar, Băița (199 fl. 19 cr.), George Bogdan, preot, Brad (198 fl. 20 cr.), Alesandru Schuster, negustor, Deva, (191 fl. 60 cr.), George Oprea, întreprinzător, Merișor, (185 fl. 35. cr.), Dr. Gavril Suci, avocat, Hațeg, (138 fl. 91 cr.), Nicodim Ardelean, proprietar, Deva, (183 fl. 10 cr.), Mihail Rimbaș, sen. proprietar, Hațeg, (174 fl. 44 cr.), Nicolau Furdul, arendator, Vinerea, (174 fl. 41 cr.), Alexandru Moldovan, proprietar, Deva, (170 fl. 64 cr.), Manase Todor, proprietar, Piski, (169 fl. 75 cr.), Ioan Baciu, negustor Hațeg (165 fl.) Alesandru Dima, otelier, Hunedoara (153 fl. 26 cr.), Petru Popovici preot gr.-or. Secemaș, (153 fl. 9 cr.), Avram Mihailă, preot gr.-or. Romoșel, (153 fl. 8 cr.), Lazar Perian, primar, Băița (152 fl. 36 cr.), George Nandra, primar, Clopotiva (151 fl. 24 cr.)

De toți, adevăc: 32 viriliști, din 258 câți are congregația.

După-ce alegerile dela Ilia, Dobra și Petroșeni se vor face de nou și se va stabili lista celor aleși și acolo, — vom publica apoi și lista întregă a Românilor cari din voința poporului au fost însărcinați a merge ca membri în congregație pentru apărarea drepturilor lui.

Neînțelegeri la „Tribuna“

Apropiindu-se de anul al 13-lea al vieții sale, „*Tribuna*“ din Sibiu trebuia să o pătească cu acest număr fără noroc. O grea și păgubitoare neînțelegere a izbucnit între membrii relației ei și o parte a comitetului vechiu național, și anume pentru proprietatea »Instituțului tipografic« și a foilor. Dl *Tit L.*

pasările au înțeles că este, căci încep eară lecțiile de ieri. Tatăl și muma fără să li se urască, încet, cu răbdare, sboară în sus, se coboară ear', și par'că încurăgiază sforțările ce face puil spre a-i urma.

Nu izbutește dar' va izbuti odată, și speranța îi ajută să aștepti și îi dă curagiu. Dacă ar fi rămas în cuib, multe zile de aci înainte și-ar fi deschis ciocul alene și poate că ar fi trecut săptămîni până să se încerce a sbura; dar' acum îl învață nevoia, și nevoia te învață repede. Așa e și în viață: cele dintâi lecții par grele, dar' cum uiți și greutate și tot, cînd vezi că merge! Și ce bine e, și cum te simți de încântat cînd poți lucra și lupta, și cînd cucerești cu munca ta bunul cel mai de preț: stima de tine însuși! Păsărica prinde din ce în ce mai mult curagiu, ba se prea încrede în puterile ei, căci a vrut să se ridice prea sus și a căzut cu greutate. Părinții dau fuga; căderea a cam buimăcit-o, dar' își vine în fire, nu o doare nimic; altădată o să sboare mai bine. Fericit cel care află în chiar greșelile lui o lecție și se poate feri de rele în viitor.

Muma e mîndră de el. Care muma nu se bucură cînd vede cea dintâi încercare de neatîrnare a fiului său? Simte ea nițică întristare cînd se gîndește că va pleca, că nu mai e copilașul pe care l-a legănat atît și atît pe genunchi și că de acum înainte va trăi o altă viață străină de a ei, dar' mîndria de muma învinge: »Du-te, fiul meu, te chiamă viața, fă-te om! Nu poți sta într'una la adăpost în brațele care te-au purtat atîția ani. Te-ai născut pentru muncă, pentru luptă, pentru

datorie, — care e amară pentru spiritele celor răsvrătiți, dar' dulce pentru inima care și se devotează cu dragoste. Fii ca cești din urmă, fiul meu, ca să fii fericit. Cei dintâi ani ai tei, mi-au dat întăia fericire a mumelor, fericire plină de speranță și de iubire; acum îmi ești dator altă fericire: fericirea de a fi mîndră de tine.« Căci copii sînt gloria mumelor, și cînd are omul inimă, cătași spre leagănul lui, și veți găsi totdeauna pe muma care l-a dat din inima ei și care l-a făcut ce e acum.

Să lasă seara. Puil dă fuga fără codire de să ascunde între frunze și părinții se urcă în cuib. Nu se mai aude nimic... dorm în pace. Primejdiile sînt tot cîte erau în noaptea trecută, dar' pasările au înțeles că în lume trebuie să știu să aștepti. Cîte ființe care se cred cu judecată, nu știu acest adevăr mare!

Se face ziua: sus între edera se deșteaptă toți. Puișorii nerăbdători țipă și se mișcă și își scot capetele afară din cuib. Tatăl și muma s'au cocoțat pe marginea acoperișului, dar' nu se coboară jos în curte, stau nemișcați și se uită. Jos pe petri puil ciugulește și izbuteste să înghiță, căci eri seară și-am aruncat firimituri de pâne și grăunțe alese, mai moi. E vesel; simte fără îndoială ce bună e pânea pe care o căștiga singur. Părinții se coboară și ei să și încurăgieze copilul dar' nu stau mult cu el căci frații lui așteaptă sus, și deschid ciocurile mărginite cu galbin, și în ori-ce împregiurări cei puternici trebuie să ajute pe cei slabi și neputincioși. Pasările știu lucrul acesta pe care oamenii îl uită prea des.

După-ce le dă de mîncare, se coboară ear' jos căci nu e numai mîncarea, trebuie să-l

Albini fusese împotocolat ca proprietar al institutului din însărcinarea comitetului național pe când nu era încă oprit de guvern. Cu vremea domniei din comitet au crezut de bine să treacă ear' institutul de pe dl T. L. Albini pe altcineva. Dl L. Albini însă pe cuvânt că nu toți câți i-au dat institutul cer să-l dea napoi, s'a împotrivit deocamdată predării. De aci încordări între d-sa, sprijinit de toată redacția „Tribunei” și între dl Dr. Rațiu, ca căpetenia comitetului ce-i dăduse institutul. Câțiva domni, prea puțini, din vechiul comitet, au hotărât luarea dar' cu puterea a institutului. Au improscat pe dl Albini și l'au pus sub sechestru. Acum decurge procesul la tribunalele ungurești. Lumea a început să vorbească câte drepte câte închipuite despre această încordare. »Tribuna« a tot tăcut, în nădejdea unei ajungeri la înțelegere. Într'aceea dl Dr. Rațiu a trimis „Tribunei” nește articli lămuritori, în care era lovit atât dl Albini cât și redactorii »Tribunei«. Dl Rusu Șirianu s'a împotrivit publicării unor articli contra lor în foaia la care și dânsii lucrează. Dl Dr. Rațiu a dat pentru aceasta afară din redacție pe dl Rusu și pe L. Albini dela institut, oprindu-le cu poliția de-a mai intra acolo, și a dus în redacție pe dl Dr. Ilie Dăian, ce fusese la „Dreptatea” din Timișoara, și s'a început apoi în »Tribuna« atacul contra propriilor redactori ce au susținut-o până ieri.

Întrarea d-lui Dăian în redacția „Tribunei” însă, a schimbat cu totul și fața ziarului. »Tribuna« nu mai e deloc cea veche, și despre acest lucru vom mai vorbi și noi; așteptăm deocamdată să vedem ce va hotărî sfatul frunțașilor nostri adunând zilele astea la Sibiu pentru întemplările dela »Tribuna«.

Ci fiindcă lumea vorbește multe despre *finuta politică* înșasi a părților certe, și dl Dr. Rațiu se apără prin »Tribuna« cea nouă, ear' cei dați afară nu mai au puțința asta, dăm noi loc următoarei scrisori ce-o primim dela foștii redactori ai »Tribunei« și proprietarul ei. Eată-o:

Onorată Redacție!

Vă rugăm să publicați în ziarul d-voastră următoarea declarațiune:

Sechestrul pus de dl Dr. I. Rațiu asupra »Institutului tipografic« este un fapt, asupra căruia noi, cei dintâi loviți prin el, încă nu ne-am zis cuvântul.

Aceasta nici nu o vom face, decât *dacă și numai* într-un-cât va fi nevoie să o facem pentru lămurirea partidului național, care cu drept cuvânt poate cere *să aștepte cine a purces în acest cas mai conform intereselor lui politice alterate în chip desastros de sechestrarea „Institutului.”*

Până la acel moment rămânem neturburați de campania, care cu o deosebită lipsă de tact s'a pornit contra noastră chiar și în „Tribuna”, în ziarul, pe care noi cu abnegație și sinceritate l'am servit de mulți ani încoace.

Până atunci rugăm pe membrii partidului național să-și fiină în suspens *judicata finală* pentru a cărei formare ei trebuie să dispună de un material complet.

Rusu Șirianu. G. Bogdan-Duica.
T. Liviu Albini.

Invitare de abonament.

Cu numărul de față „Revista Orăștiei” intră în anul al doilea al ființei sale.

Abia un an de zile se încheie dela întemeierea ei, și „Revista Orăștiei” după întâia îmbunătățire mai mare, depunerea cauziei, aduce deja cetitorilor sei a doua îmbunătățire fără îndoială foarte însemnată, și anume:

Cu numărul acesta începând, „Revista Orăștiei” apare în format

mărit, cu 4 coloane, și cu prețul scăzut în următorul chip:

Pe un an, în loc de 4 . . . 3 fl. —
Pe jumătate de an . . . . . 1 fl. 50
Pe 4 luni . . . . . 1 fl. —
Pentru România și străinătate . . . . . 4 fl. (8 fr.)

Onorații noștri abonați vechi, sânt rugați să binevoiască a grăbi cu renouirea abonamentului, ca să nu fim siliți a înceta cu trimiterea foii la adresa domniei lor.

Domnii ce se vor abona de nou să ne scrie adresa domniei-lor curat, însemnând unde le e locuința și posta din urmă.

Abonamentele se plătesc înainte. Numeri de probă trimitem la cerere, ori-cui și ori-când.

Administrația foii
„Revista Orăștiei”.

CORESPONDEȚĂ

Un răspuns.

Băița, Dec. 1895.

Onorată Redacție,

Văzând că în trei numeri ai stimatei D-voastre foi „Revista Orăștiei” îmi aduc unii sau alții numele meu înainte cu multe învinuiri de tot nedrepte, pentru restabilirea adevărului, sum silit a vă împărtăși adevărata stare a lucrului, căci cele întortocate până aci au fost numai niște povești din auzite.

Eu sum primar de vre-o 12 ani; episcop tot de atunci. Trecutul meu tot-deauna a fost nepătat până acum. Învinuirea dintâi că eu am ațîțat poporul, o dechiar de o scoritură fără nici un temei, isorvită din ură personală. Eată cum este lucrul:

În anul trecut noi locuitorii din Băița am zidit școala și pot zice că afară de dl preot și de oamenii de rând și de clasa de mijloc, *nime nu s'a interesat de aceea.* Atunci când decurgea zidirea m'am înțeles cu preotul să se escrie concurs. D-Sa a adus știre dela dl protopop că nu se poate. Așa s'a denumit un tinăr care pe lângă toată bunăvoința sa, bolnav fiind, nu a putut ținea școala mai întreg anul. În vara asta văzând noi toți poporenii, că învățământul merge rău, eu cu deosebire m'am înțeles cu dl preot ca să se escrie concurs, pentru învățator. Dl preot a scris concursul și l'am scris și eu ca episcop, și l'am trimis la dl protopop spre publicare dimpreună cu taxa de 6 fl. A eșit concurs mai târziu, dară nu acela, fără un estras foarte simplu, cu alte comune înșirate una după alta.

În concursul dat de noi a fost pus ca punct de frunte, ca învățatorul să fle și cântăreț. Dl protopop prin Septembrie 1895 trimite documentele concurenților la oficiul parochial se țină alegerea. Comitetul întreg alege pe dl P. Igna din Deva.

La asta dl preot subșterne protocol la oficiul protopopesc, dară cu o referadă altcum lucrată, la ce ne trezim că peste câteva zile ne vine nu alesul nostru ci un învățator strein de noi, Il.Tulburean, fără a ne mai încunoștiința că alesul nostru Igna a primit alegerea ori ba?

Văzând poporul că nu vine învățatorul Igna pe care l'a ales, a zis că nu vrea se ia la cunoștiință trimiterea cu forța a d-lui învățator Tulburean, fiind-că nu era nici cântăreț, ci și-a aflat plăcerea într'un pedagog absolut. *La toate aceste însă eu nu am fost cauza!*

La cuvântul că vre-o 3 oameni au fost pedeca de nu s'a împlinit scopul celor sus numiți, răspund că întreaga comună cu membrii cu toți, au luat parte la protestare. Că au cerșit bani din casă în casă oamenii pe care chiar și dl protopop și comitetul i-a îndrumat se meargă la Consistor ca odată să sfirșească pricina, răspund: că acești oameni din al lor au cheltuit, că au mii, și acela care i'a titulat de cerșitori — poate el să fie acela. La cuvântul »ațîțare« spus contra mea încă răspund: nu am avut gând să vatăm pe cineva atunci când mi-am dat siliția ca să putem prin școala și biserica noastră să înaintăm.

Lazar Perian,
primar.

NOUȚĂȚI

Pactul renouit. În urma pertractărilor dintre imputerniciții celor trei naționalități din Orăștie, a reușit încheierea unui nou pact pe 6 ani între Români, Sași și Unguri, privitor la treburile comunale ale orașului.

Alegerea oficialilor opidani, pentru orașul nostru, se ține azi, Sâmbătă în 11 Ian, n. Ea se va fa pe temeiul pactului renouit între cele trei naționalități de aici.

Întrunirile sociale arangiate de d-nele Victoria Dr. Erdélyi vicepresidenta »Reuniunii femeilor române« din comitatul nostru, și Maria Barițiu membră în comitet, — în folosul acelei »Reuniuni, s'au încheat deocamdată, cu petrecerea de a doua zi de Crăciun, petrecere ce a reușit și ea bine și a fost foarte însuflețită. Pe lângă cei din loc a fost cercetată în număr frumos și de inteligenți, domni și dame, din jur. S'au ținut cu acestea de toate cinci întruniri, cari au adus »Reuniunii femeilor« un venit curat de peste 100 fl cu toate că prețurile de intrare au fost atât de neînsemnate.

Dr. V. Lucaciu reintors între noi. Dl Dr. Lucaciu după călătoria sa la Roma și București, despre care am scris în numărul nostru trecut, s'a reintors în patrie. A sosit Mercuri seara la 10 oare în Sibiu, fără a fi vestit pe cineva despre sosire, ca se nu i se facă nici o primire. Dela Sibiu se va duce de-adreptul la Șești, parochia sa, spre a-și ocupa postul de preot, pe care l'a redobândit acum earăși.

Adunare învățătorească. Mercuri, a treia zi de crăciun, s'a ținut aici în Orăștie adunarea subreuniunii învățătorești gr-or. din protopopiatul Orăștiei. Au luat parte cam jumătate din numărul întreg al învățătorilor. Din lipsa de spațiu, darea de seamă despre mersul adunării, va urma în numărul viitor al „Revistei Orăștiei”.

Încordări confesionale. Din Renghet ni se împărtășește, că acolo s'a început o lucrare foarte primejdioasă pentru pacea dintre frați, de cătră dl Avram Bucur, om cu școală de sat și cu purtare slabă, care slugind ca învățator gr-or. a căpătat acum poftă a să face »preot« gr-cat. pentru cele 4 familii gr-cat. din 250 câte numără comuna, și a început a îndemna pe oameni la trecere, că el le slujește mai efin ca preot, etc. L'au ascultat încă vre-o 4 familii și ațîțarea și venătoarea de suflete urmează, ear' cu ea și neînțelegerea și ura între oameni. Rău e că se face acest lucru și oameni slabi sânt cei cari numai pentru aceea că cineva le făgăduiește că o să le facă slujba popească mai lesne cu câțiva cruceri, își părăsesc legea ce o aveau. »Cel-ce dintr'o lege într'alta sare, nici un D-zeu nu are« — zice o înțeleaptă vorbă bătrânească. Le aducem fraților nostri din Renghet aminte de această vorbă!

„Tribuna” respinsă. Avem știre sigură, că în urma celor întemplate la „Tribuna” mai mulți abonați vechi ai acestei foi, au trimis-o înapoi ca un semn al nemulțumirii lor, și nevoind a mai ceti articli ca cel de Crăciun și foite ca cea de Crăciun a »Tribunei« din estan.

Dar pentru biserică. Primim următoarele; »Mult onoratul domn Dr. Ioan Mihai, călăuzit de bun și creștinesc îndemn, a dăruit pe seama sfintei noastre biserici 2 grinzi de brad pentru facerea unei scări la podșorul (corul) din sfânta noastră biserică, — pentru ceea ce i să aduce numitului domn și pe aceasta cale călduroasă mulțumită. Binținți, la 26 Dec. v. 1895. În numele comitetului parochial: Dumitru Vlaicu».

Serată teatrală în Hațeg. »Reuniunea română de cântări« din Hațeg are onoare a înștiința on. public, că în 12 Ianuarie n. 1896, preseara Anului-Nou românesc, arangează o serată-teatrală. Onoratul public este rugat a se privi invitat fără altă invitare deosebită. Venitul curat e pentru scop de binefacere. Comitetul arangiator.

Adevăruri ungurești. Când zicem așa, înțelege fiecare cetitor al nostru ce va să zică asta. „Kolozsvár” din Cluj, publică în numărul seu de Mercuri o scrisoare din Deva, în care între alte multe învinuiri la adresa Românilor din comitatul nostru și a „Revistei Orăștiei”, zice și aceea, că domnii dela cărmă comitatului aveau de gând să pună în candidație pe toți românii ce vor concura la slujbele ce s'au întregit în adunarea dela 28 Dec. Acesta e un adevăr — unguresc. Noi știm sigur, că un singur concurent nou a fost și anume un ungur și și acela a fost silit de satrapii dela comitat, care se țin morțiș de slujbele ce le au, să-și

retragă concursul că nu va fi ales! Ei, boerilor, dacă cu un »frate« de al d-voastre ați făcut așa, ce făceați cu concurenți români? — Că „Revista Orăștiei” n'a învrednicit aceea »restaurare« nici macar să se ocupe de ea, — e tot atât un unguresc adevăr. Dar' articolul din Nr. 51: »Părghia luptei noastre«, despre ce adunare și restaurare a vorbit?

Concert român în Deva. Corul bisericii greco-orientale din Deva invită la concertul ce-l arangiază Duminecă, la 12 Ianuarie 1896. Începutul jumătate la 8 oare seara. Venitul curat e pentru renovarea unui clopot al bisericii gr-or. din loc. Prețul de intrare: de persoană locul I. 1 fl, locul II. 60 cr., partere 40 cr., galerie 30 cr. După concert urmează joc.

Moarte. Din Șibișelul-vechiu ni-se împărtășește, că de curând a încetat din viață țărănul Ioan Santion un fruntaș cinstit și iubit în comună. Fie-i țărina ușoară.

„Sebeșana” institut de credit și de economii în Sas-Sebeș. Direcțiunea acestui institut a convocat a VIII-a adunare generală ordinară pe ziua de 16 Februarie a. c. nou. Actiunile anului 1895 se urcă la suma de 215.173 fl 62 cr. deci o creștere față cu anul 1894, ear' Profitul curat al anului 1895 se urcă la 7.544 fl. 56 cr. de asemenea mai mare ca în anul de mai înainte.

Păstrarea sănătății.

Cum se ne grijim ochii? Dimineața când ne deșteptăm din somn, se ne ferim a ne freca la ochi, căci aceasta duce la pierderea genelor, care sânt foarte de lipsă pentru ochi, apărându-i de praf, umbrindu-i de lumină prea mare etc.

Să nu ne facem obicei a ceti în pat ori peste tot în stare culcată, și mai ales să nu cetim mergând în trăsură ori în tren!

Să nu ne silim a privi la soare, căci e foarte primejdios pentru vedere. Asemenea să nu stăm privind la fulgerile dese noaptea, căci acea trecere repede dela lumină mare la întunec mare, e sguuitoare pentru ochi. Asemenea e zăpada strălucind la soare, zidurile albe, oglinzile apelor când resfrâng lumină mare, și altele.

Dar' nici la lumină slabă, cum e lumina de opaițe, de lumini de ceară ori sêu, la razele lunii ori a stelelor, să nu cetim!

Toate strică tare vederii și ni-o slăbesc înainte de vreme.

FEL DE FEL

Omor mișelesc. În comuna Castili de lângă Lipova s'a întemplat de curând un omor foarte mișelesc. Un bărbat ce își ura tare femeea, a pus-o într'o zi se-i tragă cismele din picioare, și în vreme ce ea sta aplecată ca se-i scoată cioboatele, el a tras un cuțit lat și l'a împlântat în spatele nenorocitei, care în câteva minute a murit. El s'a dus și s'a spălat liniștit pe mâni de sânge. A doua zi s'a descoperit omorul și făptuitorul a fost închis.

Între două „pretine.” Una: Uite, soro, tinerul cela de colo, e mirele meu. Cum ți-se pare? — Cealaltă: Te iubește? — Cea dintâi: O, nespuse de tare! — Întrebata: Atunci e un — mare natărău!

POSTA REDACȚIEI.

Tuturor cetitorilor noștri:

An nou fericit!

Dl A. Dr. în Cristior. Am indus cei 1 fl. 50 cr. ca abonament pe o jumătate an din 1896, dar' în registrul anului trecut te aflăm cu o restanță de 2 fl. Fii bun lămurește-ne l'ai trimis cumva, și dacă da, când?

Daelius. Prea târziu. Îți scriu. Mai multor corespondenți. Indată ce avem nițel răgaz, le facem loc la toate. E îmbulzeală. D-lui T. A. B. în Bl. Gratularea de anul nou nu am putut-o folosi. E încercare încă neisbutită

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

Se află de vânzare

Prăștilă și Șindilă

în cantități mari,

în mărime și grosime de tot felul, cu prețuri foarte moderate. (263) 1—3

Unde? — Spune Administrația acestui ziar.

LOTERIE.

Tragerea din 4 Ianuarie st. n.

Budapesta:	33	85	28	64	29
------------	----	----	----	----	----

Tragerea din 28 Decembrie st. n.

Timișoara:	34	11	13	10	64
------------	----	----	----	----	----

Tragerea din 24 Decembrie st. n.

Sibiu:	14	16	86	64	54
--------	----	----	----	----	----

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 31 Dec. până la 6 Ian. st. v.

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum.	31 Cuv. Melania	12 Ernest
Luni	1 † Tâier. împ. și S. V.	13 Ilarie
Marti	2 Păr. Silvestru	14 Felix
Merc.	3 Pror. Malachia	15 Mauru
Joi	4 Sob. SS. 70 de Ap.	16 Marcel
Vineri	5 S. Teopent și Teona	17 Ant. pust.
Sâmb.	6 † Botezul Dom.	18 Prisca

Dum. după Nasc. l. Crist. gl. 7., sft. 10.

Prețurile cerealelor și mărfurilor din piața Orăștie
La 28 Decembrie 1895 st. v.

Măsura sau greutatea	Calitatea	Val. austr.	
		fl.	cr.
100 Kl.	Grâu cel mai frumos	7	20
»	» mestecat	6	10
»	Săcară frumoasă	6	—
»	Orz frumos	6	20
»	Ovăș frumos	6	—
»	Cucuruz	5	—
»	Mălaiu	—	—
»	Mazere.	8	20
»	Linte	—	—
»	Fasole	8	—
»	Cartofi	3	30
»	Măzêriche	—	—
1 Kilo	Carne de vită	—	32
»	Carne de porc	—	48
»	Carne de berbec	—	28
100Kilo	Său de vită proaspăt	28	—
»	Său de vită topit	38	—

674 număr bogh./1895.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvénytészék 1895. évi 15774 számú végzése következtében Dr. Pártos Simon ügyvéd által képviselt Pártos Lajos javára Petrovits Ferencz ellen 150 firt s jár. erejéig szeptember hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 335 firta becsült szóbeli butorok és tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a K.-bányai kir. bíróság 4314/1895 sz. végzése folytán 150 firt tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 10 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 37 firt 20 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Kristyoron a végrehajtást szenvedő házánaállendő eszközlésére 1896. évi január hó 15. napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Körösbányán 1895. évi december hó 28-án.
Csucs Gyula
kir. bírósági vgható.

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE!

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților amatori de flori, că subscrisul în decursul întregului carnaval, sînt în poziție să servesc cu **rose, camelii, narcise**, și alte flori, proaspete.

Fac totodată cunoscut și aceea, că primesc și efectuesc îndată comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi pentru morminte** etc, cu cele mai moderate prețuri

Cu stimă

H. M. Hedwig

Piața-mare Nr. 1 în casele dlui F. Schäser.

(260) 1—2

BUCHETE DE NUNTĂ

Sacii se primesc înderăpt numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

13—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie** spre vînzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă și efină** în saci și produsă exclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Numărul:	Gries	0	1	2	3	4	5	6	7
1 sac à 75 Kl.	930	930	870	818	788	765	735	675	6.—

Sacii cei mari se rescumpără cu 20 cr.

Făina se vînde în saci de 75 kilo.

La vînzare, sacii se dau gratis!

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Nr. 5/1896.

(262)

CONVOCARE.

Domnii acționari ai societății, se invită, în virtutea §-lui 18 al statutelor, la a **X-a** adunare generală ordinară, care se va ține în Orăștie la 20 Februarie 1896 st. n. la 2 oare după amiazi în sala cea mare din casa proprie (Piața-mare Nr. 2), cu următorul

PROGRAM:

- Raportul anual a Direcțiunii.
- Raportul comitetului de supraveghiere.
- Decisiune asupra compturilor anuale.
- Împărțirea profitului curat.
- Fixarea prețului biletelor de prezență pentru anul viitor.
- Alegerea alor 2 membri în Direcțiune
- Alegerea comitetului de supraveghiere pe un nou period de 3 ani
- Eventuale propuneri făcute în temeiul § 28 din statute.
- Exmiterea alor 2 acționari, pentru verificarea procesului verbal, încheiat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sînt poftiți a-și depune acțiile și documentele de plenipotență la cassa institutului cel mult până la 19 Februarie a. c. st. n. 12 oare antemeridiane.

Din ședința plenară a direcțiunii institutului, ținută la 11 Ianuarie 1896 st. n.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director-executiv.

Pentru tipar responsabil: Petru P. Barițiu.